



Arrest

nr. 116 236 van 20 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 25 april 2013 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X, heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 februari 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 26 maart 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN LAER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, vormt een gezin met haar Nederlandse partner en twee kinderen en dient op 25 oktober 2012 een aanvraag in van een verklaring van inschrijving als partner in een duurzame relatie.

De partner van verzoekster had op 12 juni 2012 een aanvraag ingediend tot afgifte van een verklaring van inschrijving als beschikker van voldoende bestaansmiddelen.

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 7 februari 2013 ten opzichte van verzoeksters partner de beslissing tot

weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Op 7 februari 2013 wordt eveneens ten opzichte van verzoekster een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissingen vormen de bestreden beslissingen en zijn gemotiveerd als volgt:

“(…)

In uitvoering van artikel 51, § 2, tweede lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 25.10.2012 werd ingediend door: (...) Nationaliteit: Nederland; (...)

+ kinderen: d.W.S. (...)

d.W.L. (...)

om de volgende reden geweigerd :

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.

Betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan 3 maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Aan de partner d.W.M. (..) in functie van wie de aanvraag werd ingediend, werd het verblijf van meer dan 3 maanden geweigerd. Bijgevolg kan betrokkene zich ook niet bij hem voegen zoals bepaald in art. 40bis, § 2, 1° van de wet van 15.12.1980.

De minderjarige kinderen voldoen evenmin aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan 3 maanden in de hoedanigheid van burger van de Unie. De moeder werd zelf het recht op verblijf geweigerd. Bijgevolg kunnen de kinderen zich ook niet bij haar voegen zoals bepaald in art. 40bis, § 2, 3° van de wet van 15.12.1980.

Het recht op verblijf wordt bijgevolg geweigerd aan betrokkenen.

*Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen de 30 dagen. Haar kinderen dienen haar te vergezellen.
(...).”*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster betoogt het volgende:

“Verzoekster stelt vast dat de motivering van de bestreden beslissing louter verwijst naar de negatieve beslissing die werd genomen voor haar partner.

Zij neemt dan ook de middelen over uit het beroep tegen zijn bijlage 20, hieronder integraal herhaald, en maakt deze mutatis mutandis ook de hare.”

De middelen aangevoerd tegen de beslissingen genomen in hoofde van haar partner worden vervolgens letterlijk weergegeven. Het eerste middel heeft betrekking op het hem ter kennis gebrachte bevel om het grondgebied te verlaten, de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsplicht en van artikel 51, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981). Het tweede middel heeft betrekking op de hem ter kennis gebrachte beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden en betreft de schending van artikel 40 van de vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. In de nota repliceert de verwerende partij op de twee middelen.

2.3. Bij arrest van de Algemene Vergadering van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 115 993 van 19 december 2013 werden de beslissingen genomen in hoofde van verzoeksters partner vernietigd. Aangezien de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden genomen in hoofde van

verzoekster uitdrukkelijk verwijst naar de beslissing genomen in hoofde van haar partner en vermeldt dat aan haar partner het verblijf geweigerd werd, zodat verzoekster zich niet bij hem kan voegen, dient te worden vastgesteld dat de rechtsgrond van huidige beslissing tot weigering van verblijf wegvalt, zodat ook huidige beslissing tot weigering van verblijf dient te worden vernietigd.

Het gegeven dat de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden dient te worden vernietigd, leidt in voorliggende zaak tot de bijkomende conclusie dat ook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten die aan verzoekster op 26 maart 2013 ter kennis werd gebracht niet rechtsgeldig werd genomen. De verwerende partij kan *in casu* immers geen bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis brengen aan verzoekster zonder eerst op een zorgvuldige wijze te zijn nagegaan of haar aanspraak op een recht op verblijf van meer dan drie maanden al dan niet kan worden ingewilligd.

De bestreden beslissingen dienen te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 februari 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20), worden vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET